

Beérik a gyümölcs!

Beszámoló a XVI. Erdőpusztai-Kék Teljesítménytúráról

2023. május 19-20.

„A gyümölcsöt nem akkor élvezheted, amikor még virága sincs. Nem akkor, amikor elülteted. Nem akkor, amikor még csak egy parányi mag. És lehet, hogy még beérik, sokszor azt érzed, hogy hiábavaló. Hogy reménytelen. Hogy nem lesz belőle semmi. Hogy nem ad majd szép gyümölcsöt. De hidd el, nem hibavaló. Mert a sok fáradozás, munka meghozza az igazi gyümölcsöt.”

Csitáry-Hock Tamás író szavai juthattak eszünkbe 2023. május 20-án, amikor igencsak fáradtan a értékeljük az Erdőpusztai teljesítménytúra versenyünk lebonyolításának tapasztalatait. Idén először, a túra része volt a Cartographia kupasorozatnak, ahol az ország – túrabeszámolók alapján – legkiemelkedőbbnek értékelt 24 túrája kerülhet be. Már a felkérés is megtisztelő volt, annál is inkább, mert alföldi túra csak nagyon ritkán volt része ennek a versenynek.

A visszajelzések alapján biztosak lehetünk abban, hogy sikerült bebizonyítani, hogy a fás, ligetes táj nyújthat annyi élményt és látnivalót, mint a hegyvidéki túrák. Mindenesetre mi minden erőnkkel azon voltunk, hogy az ország minden szegletéből hozzánk érkezők úgy intsenek búcsút a LÉTAVÉRTES feliratnak, hogy ide még szeretnének visszajönni.

Sokat és sokan dolgoztunk annak érdekében, hogy ez így legyen. Negyven egyesületi tag és civil segítő kéthetes összehangolt munkájára van szükség ahhoz, hogy a két napos rendezvény zökkenőmentesen érjen véget.,,

Zökkenők azonban mindig vannak, s mindig lesznek, rutin ahhoz kell, hogy ezeket minél gyorsabban elhárítsuk: ma már nem esünk kétségbe az utolsó percben az útvonalra kihelyezett méhkaptárak, vagy keresztbe-kasba húzott villanypásztorok látványától. Az emberi hang és jószándék mindig eredményre vezet! Az utolsó percben megbetegedett informatikai rendszer távgyógyítása, s az elnevezésekre alapozva megrendelt kevésnek bizonyuló, kitűzők pótlása is ilyen feladat volt.

Hat éve kísérletképen indult útjára az éjszakai túra, amely mára a résztvevők számát tekintve a nappali túra népszerűségével is felveszi a versenyt. Az előnevezések alapján 160 fő érkezésére számítottunk, ezzel szemben – a hét szomorkás időjárását követő jó időnek is köszönhetően – 260 fő indult útnak. Annak ellenére népszerű ez a táv, hogy itt nincs eredményhirdetés, nincs versengés!

Az utolsó versenyző beérkezését követően három óra múlva már a nappali túrázóké volt a terep, hiszen 7 órakor elrajtolt a 10, 20, 30, és 40 km-es gyalogos, és a 60 kilométeres kerékpáros távokon a verseny.

Az indulók száma, ha lehet itt még nagyobb meglepetést okozott: az előnevezők számának kétszerese érezte úgy, hogy ezt a napsütéses ragyogó napot az akácillatú tájon barangolással, baráti körben, vagy éppen nyugalomra vágyva egyedül tölti el.

A Cartographia Kupa miatt érkezőket elnézve azt is megtudtuk, mit jelent, ha valaki szenvedéllyel, fanatikusan rója a kilométereket hétről-hétre, napról-napra. Talán megdöbbenő lehet, hogy számos túrázó egy-egy hétvége alatt akár három teljesítménytúrát is teljesít! Igen, fanatikusnak mondható az, aki a Dunántúlról, Tatáról

hajnali három órakor elindulva, négyszer átszállva buszról, vonatra, vonatról buszra azért utazik az ország másik végébe, hogy 20 kilométert gyalogolva ugyanezt hazafelé is megtegye!

A túránkon résztvevők jó része azonban „csak” egy jó hangulatú, jó társaságban töltött kellemes napra vágyva vág neki az erdőpusztáknak!

Az időjárás kegyes volt hozzánk, s ez a bennünket körülvevő csodálatos táj is a legszebb arcát mutatta: a nyíló akác illata, az esőtől kividult zöld rétek és bólogató pipacsok köszöntek vissza túrázóknak. S a jó naphoz nem is kellett már más, mint kellemes frissítők, kedves pontőrök, egy jó ebéd, s ráadásként gitárszó és ének! ...

Most az évről-évre megszervezett tájékoztató versenyen is elindult 4 csapat. amely az elnök reményei szerint szintén egyszer az a beérett gyümölcs lesz, amelyért érdemes volt időt és energiát befektetni. Ez a verseny a kijelölt útvonalú túrához képest egyéb izgalmakat tartogat: pecsétek helyett, illetve mellett feladványok megoldását kell összegyűjteni, s az útvonalat önállóan megtervezni az egyéb instrukciók alapján. Reméljük a helyi baráti társaságok és családok is bátran neki vágnak a jövőben ennek a versenyszámnak, bár a földesi és debreceni csapatok mellett a létavéteszi Oláh család is képviseltette magát a versenyben. Teljesítményük megsüvegezendő annak fényében különösen, hogy előző nap az éjszakai túrát is teljesítették, majd másnap a 10 kilométeres táv teljesítését követően, a kb 20 km gyaloglást jelentő tájékoztató versenynek is nekivágtak. Kitartásuk egyedülálló, különösen úgy, hogy Oláh Emma Livia 12 évesen a 10 kilométeres táv női versenyszámát is megnyerte!

Köszönettel tartozunk valamennyi, a szervezésben és lebonyolításban résztvevő egyesületi tagunknak és minden jó szándékú segítőnknek:

A jelzések frissítéséért, útvonal bejárásért Kala Sanyi, Nagy Tamás, és Bertóthy Tamás felelt, éjszakai túra indításakor a Molnár házaspár Tibi és Andi, Bertóthy Csige Tünde és Pappné Szabó Maresz állták a rohamot, éjszakai pontőrként Nagy Karcsi és Nagy Józsi bort kínálva, Csige Csaba saját készítésű slambuccal várta a vándorokat, míg Papp Zsolti százkezü Sívaként kezelte az érkezők itinerit. A szervezők fontolgatják a jövő évi túra során újabb ellenőrző pontként beiktatni Guba Csaba pajtáját, ahol a kedves házigazdák mindenkit szívesen fogadnak. Az Univerzum egyik rejtélye, hogy többen térben és időben is eltévedtek ezen a tájon, s igazolva látszik Eistein elmélete, mely szerint a téridő-gömbület néha meggyűrődik!!!

Másnap Rajtik János, Jenei Mariann, Nagyné Edit a minden eddiginél nagyobb számban megjelenő túrázni vágyók indítását tapasztalatuknak köszönhetően sikeresen kezelték. Saját bevallásuk szerint még felnézni sem volt idejük, hiszen mire elrajtoltak a 40 és 60 kilométeres távokon indulók, addigra a 15 kilométeren indulók szép számmal érkeztek be a célba. A sikerhez persze nagymértékben hozzájárult Adomán Mónika megnyugtató talpraesettséggel és Kecskeméti Szabi, akik az informatikai rendszerben az adatokat rögzítette. Nagy Józsinak az indítás mellett néha presszós kisasszonyként is be kellett beugrania Kis Eszti és Tóth Levi távozását követően. Örömünkre szolgált, hogy a túraszervezésünk oszlopos tagja Tatos Pisti egyenesen Wellsből érkezett a versenyre, ezúttal cserkészársak nélkül!

Pontőreink minden állomáson felkészülten várták az érkezőket: az Átok-dülőben Papp Sanyi bácsi pajtáját elborították a pipacsok, így nemcsak a zsíros kenyér és a tea miatt időztek szívesen a túrázók. Nagyné Ibolya, Nagy Dóri – akinek a előnevezés lebonyolítását is köszönhetjük -, valamint Csige Tündi nem győzték bezsebelni az elismerő szavakat a zsíroskenyér, a házi szilvalekvár és húsító bor dicséretéért. Itt természetesen meg kell említenünk Szalkó Évát, aki immár sokadik éve rendületlenül segít a zsíroskenyér kenésben, s akit minden túrázó ismer, hiszen mindaddig, amíg tehetett szorgosan rőtta a kilométereket, s aki az erdőpusztákat talán jobban ismeri, mint az itt élők.

Innen elváltak a különböző távokon indulók útjai: van aki a Piremon pihenő felé, van aki a Kossuth kert felé folytatta útját. Beróthy Ági és Szabó Dávid a Homoki majorban teljesített szolgálatot, Pizsi kutyával. A pontőrök gasztro-guruja megtisztelő címet ismét a "Sógorok" (Fekete Tibi és Gáspár Misi) zsebelhették be: a datolyától az ananászon át a disznósajtig terjedt az ízkavalkád. Beugróként érkezett szolgálati helyére, a Preku-szeszfőzdében található ellenőrző-pontra Dr. Szabó János, aki a rá jellemző alaposággal teljesítette a feladatot, s aki bár jómaga nem él vele, kedvesen kínálta Kokad gyógyhatású készítményét, a joggal híres Preku-cseppeket.

Bizony 40 kilométerrel a lábunkban jól esik az a forró leves, s még jobban, ha azt kedvesen elénk teszik, s még jobban, ha hozzá élő zene szól! Ezért leghálásabban talán a Budapest mellől érkező nyugdíja-kör bizonyult, akik inkább választották a későbbi buszjáratot csak hogy tovább élvezhessék Szatmári Imi örömmzenélését. Köszönet Tóth Szilárdné Erzsike néni, Karcza Józsi, Nagy Imi és Fehér Laci fáradhatatlan munkájáért, a finom ételért. Munkájuknak jelentős része van abban, hogy a túrabeszámolókból a családi vendégszeretetet emelik ki az ideérkezők.

Hálás köszönet minden támogatóknak: a Létavértes Városi Önkormányzat, Városi Könyvtár és Művelődési Ház, Szabó János (Pékház), Preku Gyula (Kokad), Juhász Zoltán (Papírírószer Barlang) Pongor családnak (P+PR), Papp Sándor (Árpád tér), Sós Tibor (Léta-tészta Kft), Újvárosi Sándor (Újvároisi Méhészet) !

Bertóthy Tamás